128. številka. Ljubljana, v sredo 8. junija. XX. leto, 1887.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutršnjega praznika izide prihodnji list v petek 10. junija 1887.

Iz Rusije.

16. maja st. st. [Izv. dop.]

Objavljen je ukaz senatu, ki ima veliko politično in gospodarsko važnost, namreč ukaz, ki določa, da inozemci ne smejo kupovati posestev niti je v zakup jemati v nekaterih zapadnih gubernijah. — V desetih gubernijah nekdanjega kraljestva Poljskega in v gubernijah: besarabskej, vilenskej, videnskej, volinskej, grodnenskej, kijevskej, kovenskej, kurlandskej, liflandskej, minskej in podolskej inostrani podložni ne morejo pridobivati, razen v pristaniščih in mestnih poseljenjih, nepremakljivega imetka in pravice „vladenja in ekspoatacije oddeljene od vlastnine v obče, a posebe pravice, izhajajoče iz najemninske ali zakupne pogodbe. Z drugo besedo inostranci ne morejo, ni kupovati v teh gubernijah, ni v najem jemati nedvižnega imetka, to je zemljo, fabrike itd. V gubernijah kraljestva Poljskega inostranci tudi upravljati ne mogo imenj, niti nedvižnega imetka sploh. Pač pa imajo pravico najemati stanovanja v hišah, ali cele hiše, naj si bode v mestih ali na deželi. Inostranci smejo zadolžiti svoj nedvižni imetek, no za dolg prodati ali vzeti pri prodaji za dolg, nemajo pravice. Nasledovanje po zakonu v premej „nizhodečej“ črti in mej soprogi dopušča se samo takrat, ako se je naslednik naturalizoval v Rusiji do objavljenja tega ukaza. V vseh ostalih slučajih, kakor tudi v slučaji nasledovanja po oporoki, primoran je inostranec v teku treh let prodati nedvižni imetek ruskemu podložnemu, sicer določi se kuratela in imetek se proda z „javnega trga“ (licitando), in skupilo izroči se nasledniku. Dogovori na določen srok (termin) ne mogó se ni obnoviti, ni nadaljevati. Sila tega ukaza razprostira se tudi na društva in na trgovce in obrtne zadruge.

Ta ukaz je strašen udar Nemcem in inozemcem, ki, z lahko razumljivim namenom, kupujó in jemljó v najem obširne zemlje pogorelih poljskih žlahčičev in zidajo tovarne na zapadnej ruskej meji. V jednem svojih dopisov poročal sem vam o brezštevilnih mlinih, ki so jih sezidali inozemci v kraljestvu Poljskem, da bi v slučaji boja, preskrbovali vojsko svoje domovine in dajali potrebne kažipote itd. V drugih slučajih najemali so imenja na jako dolg srok, na 15, 20, celo 30 let!

Zdaj je vsemu temu konec in ni čuda, da je ta ukaz strašno oplašil Poljake, ki sede v poljskem klubu na Dunaji, kajti mnogi iz poslancev in sploh iz poljskih obitelij imajo bogate sorodnike v Rusiji, katerih bogatstva jim ni mogoče zdaj več podedovati, ako ne preidejo v podložnost Rusije. Razni Potocki, Zamojski, Sapiehi in dr. imajo ogromne zemlje v bivšej njih „ojczyzni“ v rečenih gubernijah. Vrti in parki grofa A. Potockega v Umani, kijevske gubernije, slavijo se po vsej Rusiji. Njegov dedič moral bode zemljo prodati, ali pa ustopiti v podložnost Rusije in njega sinovi bodo služili ruskemu carju. Ta okoliščina seveda je strašno neprijetna. Z Dunaja brzojavljajo, da se je poljski klub obrnil h grofu Taaffeju za svet, ali bi ne bilo dobro poprositi grofa Kalnokyja, da bi se umešal in protestoval proti carskemu ukazu? Toda iz te moke ne bode kruha! Kalnoky, glejte no, naj protestuje proti ukazu carja, ki njemu ni nič mari! Avstrija naj bi se umešavala v Rusije notranje zadeve! Kaj ko bi ruska vlada začela obratno, „vice versa?“ Sploh, ukaz je res strašen udar, no popolnem zaslužen; ima samo jeden nedostatek, namreč, da ga je vlada izdala še le zdaj, dočim se je potreba čutila že zdavnaj.

Čez malo časa pričakuje se ukaz, da se imajo zanaprej vsi erarični parobrodi izdelovati v Rusiji, a ne za mejo.

Kraljica srbska bila je vsprejeta v Rusiji, kakor se spodobi vsprejeti rusko domoljubko. Odesa, oficijalna in privatna, delala ji je vse mogoče ovacije. Obiskala je, mej drugim tudi „institut slavjanskih devic“, kateri je utemeljilo in vzdržuje „Slavj. blagotv. Obščestvo“ in kjer se uče device skoro vseh slavjanskih narodov, in ki stoji pod pokroviteljstvom carice same. Visoka gostja govorila je po ruski z vsemi gojenkami, s Srbkami pa po srbski. Uznavši, da je v zavodu i devica Jakšić iz Belegagrada, katere sestra je v Belemgradu stipendijatka kraljice, obrnila se je k njej z besedami: „Dva dni predno sem odpotovala iz Belegagrada, videla sem Vašo sestro in morem Vam reči, da je popolnem zdrava. Jaz porečem, da bi jej povedali, da sem Vas videla in da jo Vi pozdravljate.“ Pred odhodom iz instituta poljubila je kraljica vsako pitomico posebe in uznavši, da se zavod vzdržuje na sredstva „Slav. blag. Obšč.“, podarila je na njega potrebe 1000 frankov.

Iz Odese v Jalto odpeljala se je kraljica na carskem parobrodu „Elborus“. — Sin kraljice Natalije, Aleksander bo v avgustu star 11 let; on je precej visoke rasti in krepak deček; podoben je čisto svojej materi, ki je ženska blesteče lepote; on se odgoja po srbski in govori gladko svoj jezik, iz česar je vidno, da vselej govori po srbski. Iz razgovorov s princem prepričal se je bivši učitelj kraljice Natalije, da je srbski prestolonaslednik jako sposoben, umen in razvit, odgojen pa zelo prosto, to je, ne kakor po navadi odgojajo take otroke. Daj Bog, da bi on vzrastel srbskim domoljubom, da bi razumel in čustvoval, da blaginje Srbije ni iskati ni v sladkih besedah in šumečem zlatu pohlepnih sosedov, ni v bulvarnej Pariškej civilizaciji, ki je njega otca stvorila slepim orodjem v rokah vragov Srbstva in svobode slovanskih plemen sploh.

Krutorogov.

Govor poslanca Mihe Vošnjaka

v državnem zboru dne 20. maja 1887.

Visoka zbornica! Ne le zaradi parlamentarične navade, ampak temveč zategadelj, ker imam v tem slučaji res izvajanjem predgovornika nekaj dodati, nekako popolniti ja, usojam se nazaj poseči na nja.

Opazke gospoda poslanca Stadloberja o uvažanji živine iz Rumunije, moram razpravljati ne le kot zastopnik okraja kmetskih občin, za katere je cena goveje živine velike važnosti, ampak tudi s stališča Avstrije kot agrikulturne države. Tudi jaz si dovoljujem prositi vlado, da naj obrača posebno pozornost, sedaj, ko se ima definitivno skleniti pogodba z Rumunijo, na to, da ugodno uravna uvoz živine iz Rumunije, mislim, da po izjavah, katere smo ravnokar čuli iz ust Njega ekscelence gospoda trgovskega ministra, nam ni treba skrbi v tem oziru in smemo pričakovati, da se bode to vprašanje tako rešilo, da bode v prvej vrsti v korist skupnej državi, tedaj tudi v korist kmetovalcem avstrijskim.

Razpravljanja gospoda poslanca viteza Stalitza, zastopnika Tržaške trgovske zbornice, bila so v prvej vrsti povod, da sem nazaj posegel na govore častitih gospodov poslancev, ki so govorili pred menoj.

Priznati moram, da je ta gospod poslanec svojo nalogo dobro rešil, kar se tiče oratoričnega uspeha. Kar se pa tiče stvari, katero razpravljamo, pred vsem, kako bi mogle cvesti naše trgovske zveze z inozemstvom in trgovina sploh, o tem ni povedal nobene nove misli in reči moram, da sem v tem oziru pri začetku njegovega govora udajal se iluziji, katere uspeh nikakor ni opravičil. Pričakoval sem, da bode zastopnik Tržaške trgovske zbornice dal nekak navod, po katerem se ima ravnati avstrijska trgovska politika, da tako imenovana indijska konkurenca ne bode napravljala še večje škode, nego jo že napravlja.

Res je, da nam Rusija s svojo konkurenco jako veliko škoduje. Res je, da bode Sueški prekop, že sam na sebi kakor trgovska cesta, velike važnosti, kar se tiče naših trgovskih zvez z vzhodom. Toda, kar se tiče glavne stvari, katero je gospod v. Stalitz poudarjal, da tri plemena, romansko, germansko in slovansko, konkurujejo drugo z drugim, nesem mogel pojmiti, kako je on prav za prav mislil.

Govoril je o tem, da ima romansko pleme velik upliv na trgovino v orijentu. Tudi kar je rekel o slovanskem plemenu, je z ozirom na Rusijo popolnem prav. Nadalje je govoril o germanskem plemenu in brž za tem o „nemškej državi“. Vprašam Vas, gospoda moja, kje so avstrijski interesi. V prvej vrsti smo vender le Avstrijci, ne pa Germani, ne Slovani, ne Latinci. Baš varstvo „avstrijskih“ trgovskih koristij sem v njegovem govoru popolnem pogrešal! Govoril je, da je nemškej državi ležeče na tem, da obstanejo trgovske zveze v orijent skozi Trst. To je prav lepo, toda prva skrb nas Avstrijcev mora biti, da povemo in razložimo, kako da bi se avstrijski trgovini skozi Tržaško pristanišče zagotovil dobiček, ki bi bil primeren ogromnim denarnim žrtvam, katere je že imelo avstrijsko cesarstvo za Trst in jih bode še imelo vsled obstoječih zakonov.

Reči moram, da me izvajanja tega gospoda predgovornika neso zadovoljila. Če pa je koncem rekel: Sedanje razmere v Trstu morajo ostati take, kakeršne so — in to je bila kardinalna točka njegovega govora — tedaj vprašam: Kaj je hotel s tem povedati? Morda, da se ne sme odpraviti svobodno pristanišče v Trstu? To je vender za Trst jedno najvažnejših vprašanj, ki se mora v kratkem rešiti, ali je pa morda hotel reči, da naj politične razmere v Trstu ostanejo take, kakor so? Da je poslednje mislil, sklepam iz tega, da je posebno poudarjal neke razmere z ozirom na trgovske odnošaje z orijentom. Kar se tiče sedanjih razmer v Trstu, mislim, da je večina gospodov poslancev z menoj jednih mislij, da ne smejo ostati take, kakeršne so (Tako je! na desnici), ampak se morajo korenito premeniti.

Jaz nečem se dosti baviti z izrazom „Irredenta“, kateri je gospod poslanec goriškega veleposestva na desno in levo zavijal. Zdelo se mi je tedaj, kakor bi sam ne bil gotov, kar se tiče njegovih narodnih nazorov. V seji 13. t. m. rekel je doslovno:

„Govorilo se je o Irredenti in irredentskej propagandi kar brez ovinkov splošno. Pravile so se nam take . . . ljubeznjivosti.“

Jaz pa mislim, če govorimo o Iredenti, da ne mislimo gospodov, ki sede tukaj v zbornici, pa tudi ne mislimo domačih Avstrijcev, ampak one elemente ki se priseljujejo iz Italije v Trst, kateri prihajajo,

da agitujejo za romanizem. V tem oziru navel bi neko številko, katera mislim, da je zanesljiva, ker so jo priobčili javni listi, da je namreč v Trstu 16.000 Italijanov. Teh 16.000 Italijanov zastopa po mojem mnenji v Trstu Irredento in te bi morala vlada najprej pomesti. (Odobravanje na desnici.) Nedavno obiskal sem Trst in se poučil o tamošnjih razmerah. Na to so me tam posebno opozorili. Na vprašanje, kako bi se dalo temu odpomoči, reklo se mi je na kratko: „Vlada naj pri južnej železnici najame 16 separatnih vlakov, je postavi na kolodvor v Trstu ter vanje spravi vse inozemske elemente v Trstu ter jih odpelje čez mejo.“ (Veselost in odobravanje na desnici.) Potem bode v Trstu mirnejše.

Kar je govoril gospod predgovornik dr. Roser, to popolnem odobravam in podpiram.

Njega ekscelenca gospod trgovinski minister je nam, kakor sem že prej omenil, zagotovil, da bode vlada se na naše razmere pri sklepanji trgovske pogodbe z Rumunijo tako ozirala kakor zahtevajo državne koristi, in jaz izrekam že sedaj hvalo za to, če se res vlada hoče postaviti na stališče, katero zahteva Avstrija kot agrikulturna država, kar se tiče uvažanja živine iz Rumunije.

Če pa sedaj spregovorim nekoliko o budgetu trgovskega urada, dovoljujem se nekoliko opazek pred vsem o naših železnicah. in pri tej priložnosti so mu prav prišle opazke viteza Stalitza, kajti to, kar jaz hočem omeniti, tiče se po večjem izrečenega načela, da se treba prizadevati, da se okrepča naša trgovina v orijentu. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. junija.

Že večkrat so se slišale pritožbe, da so šolske knjige prepogostem menjajo, zlasti se vedno izdajajo novi popravljeni natisi in od učencev se zahteva, da morajo imeti najnovejšo izdajo. **Naučno ministerstvo** hoče tej stvari odpomoči. Izročilo je to stvar posebni komisiji v pretres. Dotična komisija se je pa baje izjavila, da naj se ne premicja deset let, če ni posebne nujnosti, tekst šolskim knjigam.

Vnanje države.

Poslednje dni se mnogo govori o Aleku paši, bivšem vzhodnorumelijskem generalnem guvernerji. Mnogi trdijo, da ga misli Turčija priporočati **Bolgarom** za regenta, ko bi odstopilo sedanje protirusko regentstvo, pozneje seveda bi ga pa volili knezom. Mi pač ne moremo vedeti, je li v tem kaj resnice ali so pa le same kombinacije. Odkar ni več generalni guverner, je Aleko paša živel v Artakeui ob Bosporu. Na videz se za javno življenje ni nič brigal, v resnici je pa še vedno zase delal mej Bolgari. Sedaj se pa baje zanj posebno zanima bolgarska opozicija in bi rada ž njegovo pomočjo prilezla na krmilo. Aleko paša pa ni posebno naklonjen Rusiji, zaradi tega najbrž svojega namena dosegel ne bode. — Volitve v občinske zastope v Bolgariji so se mirno izvršile. 80 odstotkov občin je izvolilo vladne pristaše. Drugačnega izida pri sedanjih razmerah tudi pričakovali nesmo.

Blizu pruske meje imajo v **Rusiji** tovarne grof Donnersmark, akcijsko društvo „Jekaterina“ in grof Löwenstein. V teh fabrikah dela do 6600 inozemskih delavcev, ki večinoma v Prusiji stanujejo in vsako jutro prihajajo delat v Rusijo. Rusko finančno ministerstvo namerava v sporazumljenji z notranjim ministerstvom in z ministerstvom državnih domen ukreniti take naredbe, da se bode omejilo delo v omenjenih tovarnah in se osnovale nove ruske tovarne v bližini, v katerih bodo delali samo ruski delavci. — Kitajcem se je prepovedalo kupovati posestva na ruskem vzhodu, samo blizu mest se bodo določili posebni kraji, kjer bodo smeli Kitajci posestva jemati v najem. Ko bodo Kitajci prišli v Rusijo, zamenili bodo njim kitajske potne liste z ruskimi, za kar bodo morali plačati tri rublje. Da bodo Kitajce lažje nadzorovali, bode se jim naročilo, da morajo v vsakem kraji si izvoliti svojega starosto, katerega bode moral potrditi načelnik policije. Starosta bode moral oblastvom pomagati pri zasledovanji zločincev in oblastva opozarjati na svoje rojake, kateri bi ne imeli potnih listov. Sploh bode njega dolžnost skrbeti za red. Nova naredba se je upeljala le za tri leta za poskušnjo.

Poročilo, da je bilo **krečansko** narodno sebranje sklenilo, izdati oklic na prebivalstvo, da ustavi plačevanje davkov, ako bi se turška vlada ne ozirala na želje sebranja, nekda ni resnično. Samo jeden poslanec je vlado strašil, da bode narod prenehal plačevati davke, če vlada ne prijenja, pa so takoj časnikarji mej svet raztrobili, da je sebranje to sklenilo. Tuji agitatorji so pa le laž trosili mej narodom, da bi ga ložje spuntali. Angleži so namreč posebno želeli napraviti kak nered na Kreti, ker bi radi dobili kak povod, da bi si prisvojili ta otok.

„Novosti“ mislijo, da je **francoski** vojni minister Boulanger moral odstopiti le zaradi pritiskanja iz Berolina. Obžalovati se mora, da se vojni minister pogostem menja, ter bi baš vojno ministerstvo moralo biti nezavisno od strank in imeti stalen program. Povod demisiji nikakor neso bili štedilni oziri, ter bode novi vojni minister tudi gledal na zboljšanje vojske. Da je Boulanger hotel Francoze zaplesti v vojno z Nemčijo, ni res, ker Francozi so prepametni in pretrezni, da bi se dali zapeljati. Vojni minister moral je odstopiti, ker so v Berolinu to hoteli. To so dobro vedeli Parižani in zategadelj so demonstrovali. — Nov francoski vojni minister hoče pred vsem osnovati štiri nove konjiške polke. S časom bode pa skušal jako po množiti vojsko. Kakor se govori, se novi minister popolnem strinja z Boulangerjevimi načrti o reorganizaciji vojske ter jih hoče polagoma uresničiti. Pri tem mu bode nasprotoval jeden del desnice, kateremu ni prav, da bi semenišniki ne bili oproščeni vojaške službe. Sicer pa desnica v tej zadevi ni jedina. To se je pokazalo že pri predlogu škofa Freppla, da bi se posvetovanje o reformi vojske odložilo do prihodnjega zasedanja Samo 54 desničarjev je glasovalo za Frepplov predlog, 80 se jih ni udeležilo glasovanja in 40 jih je pa glasovalo za vlado. Zlasti bonapartisti bodo nekda v vojaških vprašanjih podpirali vlado. Pomenljivo je, da so proti predlogu škofa Freppla glasovali vsi republikanci. Jasno se je pokazalo, da so republikanci brez razlike pripravljeni dovoliti vse žrtve za brambo domovine. Novi vojni minister bode vojaške reforme ložje izvajal, kakor Boulanger, ker se ga republikanci ne boje, da bi kedaj se proglasil za cesarja in mu bodo zategadelj vse rajši privolili. Nemčiji morda ne bo dosti koristilo, da je z raznimi intrigami odstranila Boulangera.

Vsi ruski listi priporočajo vladi, da naj začne energično postopati v **afganskih** zadevah. Iz njih pisave se razvidi, da Rusi nikakor neso voljni trpeti, da bi Angleži prisvojili si kak del Afganistana, ali si v tej deželi še bolj utrdili svoj upliv. „Novoje Vremja“ pravi, da Rusije ničesar ne ovira, mešati se v afganske zadeve. Sedaj ima Rusija drugačne nazore o Afganistanu, kakor jih je imela pred 13 leti, ko še ni bila soseda Afganov. Ko bi Angleži hoteli prisvojiti si to deželo, bode Rusija že kaj odločnega storila.

Mej **egiptsko** vlado in Francijo nastal je nov resen konflikt. Kakor znano, je mejnarodno sodišče v Aleksandriji sestavljeno iz domačih in tujih sodnikov. Prve izbere vlada, poslednje pa predlagajo vlasti, egiptska vlada je pa imenuje. Vsaka interesovanih vlastij ima jednega zastopnika. Leta 1884 je pa mejnarodno sodišče zaradi tedanjih dogodkov imelo veliko dela in egiptska vlada je kar sama imenovala še dva evropska sodnika brez ozira na narodnost. Imenovana sta bila jeden Francoz in jeden Belgijec. Prvi, ime mu je bilo Martin Sarzeaud, je svojo sodnijsko oblast tako zlorabil, da ga je vlada morala odstaviti. Ko se je proti njemu začela sodnijska preiskava, ubežal je v Francijo, kjer se je sam umoril. Egiptska vlada ni nameravala imenovati Sarzeaudu naslednika, ker ni več toliko dela, da bi ga drugi sodniki ne mogli zmagovati. S tem bi si bila državna blagajna prihranila na leto 50.000 frankov. Angleška vlada podpira v tej zadevi egiptsko. Francoski diplomatiški zastopnik pa zahteva, da se Sarzeaudu za naslednika imenuje kak Francoz in preti, da bode pretrgal diplomatične zveze, če se ne ustreže njegovej želji. Egiptski ministerski predsednik Nubar paša pa misli, da te stvari ne more egiptska vlada rešiti, ker je mejnarodna zadeva in jo je zaradi tega predložil interesovanim vlastim, da se o tem dogovoré.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje)

Deželni predsednik baron Winkler omenja, da je deželni zbor postavo zaradi licenciranja bikov že jedenkrat prenaredil v dveh paragrafih, potem pa l. 1884 sklenil resolucijo, naj bi vlada sploh predložila postavo za povzdigo živinoreje na Kranjskem, postava jednaka, kakor velja v sosednih deželah. Deželna vlada izdelala je tak načrt že leta 1884 in tudi kmetijsko ministerstvo jo je v glavnih potezah popolnem odobrilo, le v tem ne, kdo da ima izvrševati novo postavo, da ne ostane neizpeljana in mrtva, kakor žal mnogo koristnih in potrebnih postav.

Leta 1879 sklenila se je postava za licenciranje plemenskih bikov, a ostala je le na papirji. Novi postavni načrt, katerega je sestavila deželna vlada kranjska, obsega vse, kar utegne pospeševati živinorejo na Kranjskem, a mrtva ostala bi i ta postava, ako jej nedostaje izvršiteljev in to so velike, glavne občine na Kranjskem, katerih sedaj ni, ki se pa utegnejo ustanoviti po novi občinski postavi. potem se bode moglo storiti mnogo za povzdigo živinoreje, ne samo, kar se tiče plemenskih bikov, tudi v drugih zadevah, da se le jedna omenja iz obširne postave, to je mlekarstvo i. t. d. Sploh pa je odvisen prospeh le od tega, kdo bode postavna določila izpeljaval. Poročevalec g. vodja Povše radostno pozdravlja izjavo zastopnika c. kr. vlade, da je taka postava že prirejena in izreka željo, da bi postavo že v prihodnjem zasedanji deželni zbor kranjski sklenil. Tedaj naj bi se centralnemu odboru naročilo, da naprosi deželni odbor, da naj premeni postavo o licenciranji bikov vsaj v dveh paragrafih, ali pa naj predloži za živinorejce še koristnejo popolnem novo postavo.

Predlog se vsprejme.

Podružnica Metliška predlaga, naj se popraša deželna vlada, kako misli postopati proti vednemu izseljevanju krepkih delavnih močij, posebno onih, ki še neso zadostile vojaški dolžnosti. Delavcev vedno bolj primankuje in ako pojde tako dalje, bode še huje, ker že sedaj se dobi za dobro plačo in izvrstno hrano le težko delavcev. Poročevalec tajnik Pirc poroča, da bode centralni odbor v tem zmislu napravil ulogo na vlado. Zbor pritrdi.

Tajnik Pirc poroča o predlogu podružnice Metliške: naj c. kr. kmetijska družba deluje na to, da se osnujejo po Dolenjskem vinarske zadruge, ki naj bi pomagale, da se dobro dolenjsko vino ložje, boljše in hitreje v denar spravi. Poročevalec pravi, da je ta predlog jako utemeljen. Vinorejci imajo škodo po trtni uši, katera se žalibog vedno bolj širi, tlačijo jih pa tudi po ogromnih vremenskih nezgodah nabrani dolgovi. Lani bilo je veliko vina in dobrega, a ni več gorejskih tovornikov, da bi ga kupovali, kupujejo rajše vino, ki je rastlo na Zagrebškem tlaku. Mali krčmarji, zavisni od vinskih trgovcev, kupijo vina le kak polovnjak, in še to na upanje, tedaj morajo jemati, kar se jim dá. Tako se ponarejeno vino drago prodaja, dobrega naravnega vina pa vinorejci prodati ne morejo. Ostaje jim v kleti, vinorejec hodi je pokušat in suši se od dne do dne. Potem treba kupovati turšice za živež, denarja ni, tedaj pa pade vinorejec v oderuške roke namoštnikov. Zategadelj naj bi v zvezi s centralnim odborom podružnice delovale z vso silo, da se ustanove vinarske zadruge.

Dekan dr Sterbenec pravi, da je trta pri njegovih rojakih lani prav dobro rodila, a prodati vina ne morejo. Vino kupujejo vinski trgovci pri znanem Šternu v Zagrebu.

Vodja Povše naglaša, da vinarska zadruga v Štanjelu na Krasu prav izvrstno deluje, na prošnjo c. kr. kmetijske družbe goriške jej je kmetijsko ministerstvo dovolilo tudi izdatno podporo, kar se bode tudi za Kranjsko zgodilo.

Predlog Metliške podružnice se potem vsprejme.

(Dalje prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 7. junija.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih je 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika dr. Vošnjaka in Nollija. Župan naznanja, da vabi deželno predsedništvo z dopisom k procesiji sv. Rešnjega telesa v stolni cerkvi, katere naj se mestni odborniki mnogošteviln udeleže. „Odbor Slovenskega pisateljskega društva“ vabi mestni zastop k odkritju spominske plošče slovenskega pesnika in zagovornika slovenskega naroda dr. Lovro Tomana, ki se bode vršilo dne 3. julija v Kamnigorici. Zastop mesta Levov doposlal je izvestje o občinskem delovanji l. 1886, statistični komisijon kraljevega mesta Prage pa izvestje za l. 1883 in 1884. Preide se potem na dnevni red, ter poroča v imenu finančnega odseka odbornik Hribar o prodaji mestne njive parc. št. 70 na spodnjih Poljanah. Njiva meri nekaj čez 400 □ metrov in leži poleg jame, kjer je dosedaj mestni magistrat dobival prod (šut) za nasipanje cest. Njivo želi kupiti mesar Jože Anžič, kateri si hoče tam sezidati hišo. Poročevalec nasvetuje, naj se ta prostor Jože Anžiču proda in sicer po 2 gld. kvadratni meter. Predlog obvelja jednoglasno pritrdi.

Odbornik Hribar poroča nadalje v imenu finančnega odseka o prošnji predstojništva Trnovske župne cerkve, da mestni magistrat, kot cerkveni patron, primeren donesek da za novo cerkveno zastavo in za baldakin. Trnovska cerkev sezidana je v sedanji obliki pred 32 leti in stala je stavba in notranja oprava nad 80.000 gld., h kateri je prinašalo mesto kot patron le 9000 gld. Mej tem časom napravili so se novi paramenti, novi tlak, a nikdar se ni patron za kako podporo naprosil. V zmislu postave z dne 19. julija 1868 leta §. 8, pa je patron zavezan vsaj petino stroškov prinašati k po-

trebnim cerkvenim napravam, torej nasvetuje poročevalec, da se dovoli za zastavo in balkakin 300 gld. Predlog se brez razgovora jednoglasno vsprejme.

Mestni odbornik Ravnikar poroča o računskih zaključkih mestne klavnice za l. 1886.

Po sklepu mestnega zbora vrnil se je ta zaključek finančnemu odseku, da preišče skupno z užitninskem zakupom, ali naj ostanejo še dosedanje klavne takse, ali ne škodujejo mestno blagajnico, oziroma loterijski posojilni zaklad. Finančni odsek povabil je veščaka gg. ravnatelja Ivana Vilharja in komisarja J. Tomca, k skupni obravnavi, pri kateri se je sklenilo, naj finančni odsek mestnemu zboru nasvetuje, da klavnične takse ostanejo za prihodnjo leto še nespremenjene. Ko bi pa za klavnico investovani kapital ne našel pokritja, mora se nedostatek v bilanci specifikovati. Predlog se sprejme.

Podžupan Vaso Petričič poroča o popravilnih in vzdrževalnih stroških za realko l. 1886. Stroški iznašajo 686 gld. 46 kr. od katerih spada desetinka na hranilnico kranjsko, ostalih 9 desetink pa ima plačati Ljubljansko mesto v sporazumljenji z deželnim odborom kranjskim. Ker ni za popravila določena svota 3000 gld. prekoračena, nasvetuje poročevalec, naj se rečena svota odobri seveda s pogojem, ako pritrdi tudi deželni odbor kranjski.

Odbornik Ravnikar pravi, da je najbrže vsled tega, ker se je večji račun za poprave za l. 1885 strogo kritikoval, hranilnica odpovedala poslopje, zato naj se račun za lansko leto brez vsacega razgovora odobri.

Župan g. Grasselli opomni, da je hranilnica realko odpovedala za leto 1889. A došel je dopis deželnega odbora o tej zadevi in šolski odsek bode imel priliko baviti se ž njim in potem mestnemu zboru poročati. Potem še le se bode vprašanje rešilo. Potem se predlog finančnega odobri. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Okrajni sodnik v Kostanjevici g. dr. Karol Gestrin imenovan je deželne sodnije svetnikom pri okrožnem sodišči v Rudolfovem; g. dr. Hinko Dolenec, sodnijski pristav v Ljubljani, svetniškim tajnikom pri dež. sodišči v Ljubljani. Zemljiščni knjigovodja pri dež. sodišči v Ljubljani g. Josip Simenthal imenovan je načelnikom pomožnih uradov. Sodnijski pristav g. Toma Einspieler premeščen je iz Postojine v Kranj, na njega mesto pride v Postojino sodnijski pristav g. Filip Kermek.

— („Glasbene Matice" inspekcija.) Ministerski nadzornik glasbenih zavodov, vladni svetnik g. Zellner prišel je včeraj popoludne ob 4. uri v „Glasbene Matice" šolo in s posebnim zanimanjem opazoval uredbo šole, pouk in vežbanje gojencev v petji, na glasovirji, na goslih, v zbornem petji in v teoriji. Gg. učitelji Gerbić, pl. Janušovski in Eberhart dobili so pohvalo. Na posebno željo zapel je k sklepu mešani zbor, broječ do 100 pevcev, še narodno pesen „Po jezeru" in zaklical potem odhajajočemu gospodu srčen „živio!" — Pohod rečenega gospoda je baje v zvezi z državno podporo, za katero se poteza „Glasbena Matica" in za katero je poslanec g. Hren v državnem zboru tako toplo besedo uložil. Gosp. Zellner priznal je glasbeno šolo kot jako potrebno in vse hvale vredno, ter izrazil upanje, da bode zavod potrebno podporo od države tudi dobil. — „Glasbene Matice" predsednik g. Ravnikar, gg. učitelji in odborniki gg. dr. Gros, Paternoster in Drenik dajali so g. vladnemu svetniku zahtevana pojasnila in hvaležno vsprejemali misli in nasvete tega odličnega veščaka in organizatorja Dunajskega konservatorija. G. dr. Gros je v imenu „Glasbene Matice" zahvalil se za pohod, za prijazne besede priznanja, za važne nasvete in migljaje, ter zavod priporočil g. ministerskega nadzornika naklonjenosti.

— (Deželni odbor štajerski) je odredil, da se na podgimnaziji na Ptuji z bodočim šolskim letom prično nemško-slovenski tečaji ter je poučevanje izročil tamošnjemu katehetu Majcenu.

— (Izpred sodišča.) Rokodelska vajenca Rudolt Čenčič in Ludovik Petrlin, ki sta skrunila Zelenčev spomenik, obsodilo je mestno del. okr. sodišče na 4, oziroma na 3 tedne v zapor.

— (Iz Kamnika) se nam piše dne 6. t. m.: Nekoliko dnij že biva tukaj hrvatski slavljenec pesnik Trnski. — Včeraj udeležil se je izleta slovenskega pevskega društva „Lira" v Godiči. Ko je občinstvo izvedelo, da je nauzočen, pozdravilo ga je iskreno in društvo „Lira" zapelo je njemu na čast Gregorčičevo pesen „Naša zvezda". Danes zapelo mu je pevsko društvo „Lira" podoknico, namreč dve hrvatski in jedno slovensko pesen, mnogobrojno zbrano občinstvo pa ga je srčno pozdravilo, ko se je prikazal na oknu. Vsako rodoljubno srce mora biti veselo, da ni bilo za podoknico treba nikakeršne agitacije, dovolj je bilo: hrvatski pesnik Trnski je v Kamniku.

— (K položaju na Hrvatkem.) Došel nam je nastopni dopis: „Laibacher Zeitung" priobčila je v sobotnej številki članek „Zur Lage in Croatien", v katerem se nekdo bavi s političnim stanjem naroda hrvatskega. Nečem ozirati se na vsebino, ker nikakor ne mislim polemizovati, no usojam si odgovarjati v imenu svojih serojakov ne samo dotičnemu piscu, marveč tudi slavnemu uredništvu „Laibacher Zeitung", da mi v bratskej Sloveniji živeči Hrvatje nesmo pričakovali tako duhovitega razlaganja naših domačih odnošajev. Naj nam bode dovoljeno, misliti si, da kakor „Grazer Tagespost" dan na dan svojim čitateljem krivo poroča o tukajšnjih odnošajih, tako tudi dopisnik omenjenega članka v „Laibacher Zeitung" o odnošajih na Hrvatskem niti pojma nema. M. L.

— (Iz Ormoža) 6. junija. Kakor sem Vam poročal, volile so tudi kmetske občine narodne kandidate. Na željo volilcev se je volil mesto gosp. Kocjana gosp. Fran Zabavnik in mesto gosp. Kubariča gosp. Ivan Vertnik. Volitve v okrajni zastop so bile tem važnejše, ker bode novi zastop že drugi mesec volil v okrajni šolski svet pet udov. Vsled tega bode okrajni šolski svet ormoški odslej naroden, kar pa dosedaj ni bil. Zatorej slava vsem ki so pripomogli, da je ves okraj rešil tako častno narodno čast.

— (V tržni občini Središče) so bili pri seji dne 4. t. m. za ude okrajnega zastopa ormoškega izvoljeni: Župan Kočevar, sovetnika Sajnkovič in Zadravec, ter odbornika Robič in Kolarič. — Vsi izvoljeni so, seveda, narodnjaki.

— (Konjiška podružnica) sv. Cirila in Metoda zboruje 12. t. m. ob 3. uri popoludne v tamošnji posojilnici.

— (Vabilo k občnemu zboru „slov. učiteljskega društva za koprski okraj", koji bode dne 16. junija t. l. ob 8. uri zjutraj v Boljunci. Dnevni red: 1. Verifikovanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev pregledovalcev računa. 5. Kmetijstvo v ljudski šoli na deželi. 6. Volitev društvega vodstva. 7. Razni nasveti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu":

Dunaj 8. junija. V Gelsenkirchenu v jami Hibernia preteklo noč eksplozija. Do zjutraj izvlekli 28 mrtvih iz rudnika. Bati se je, da jih je 60 poginilo.

London 8. junija. Dolenja zbornica vsprejela z 211 proti 83 glasom irskega kazenskega zakona člen, ki določuje za gotove slučaje posebna porotna sodišča.

Napolj 7. junija. Velik kos hriba se je utrgal in popolnem podsul nekdanji „bagno" Cava Regia.

Hold-Mezö-Vasarhely 7. junija. Kljubu vsej obrambi je voda zatvornico pri Porgany odtrgala in novi nasip zrušila. Voda razliva se z veliko silo, škoda grozna.

Mako 7. junija. Skrajnim naporom dela se na to, da se reši mesto. Tisoč delavcev dela noč in dan, da se ohranijo okrožni nasipi. Od gorenje Tise prihajajoče vesti, da voda neprestano narašča, vzbudile veliko potlačenost. Voda je samo še 510 sežnjev od mesta. Začne li deževati, bodo posledice najžalostneje. Beda nepopisna.

Razne vesti.

* (V Zjedinjene države) preselilo se je letos v aprilu 73.107 ljudij iz Evrope, lani v istem meseci pa samo 49.158. Samo z Angleškega in Irskega se jih je v Ameriko ta mesec izselilo 25.818 ljudij, 10.603 več nego lani.

Narodno-gospodarske stvari.

Ureditev gospodarskih razmer mej Avstrijo in Ogersko.

Uradni časniki so te dni objavili zakone o nagodbi, s katerimi je tako za deset let urejeno gospodarske razmerje mej Avstrijo in Ogersko! Sedanja doba je v ekonomskem oziru jako živahna, četudi ne vselej napredujoča in naravno je, da se vsakih deset let, ko se obnavlja nagodba, pokažejo nova gospodarska vprašanja, na katere pred desetimi leti nihče mislil ni, katera pa je rešiti treba brez obotavljanja. Država ima na polji gmotnem v tej dobi hude borbe z vnanjimi državami, a ima jih tudi v svojih mejah. Na oni strani Litve doni beda, da je treba varovati domače poljedelstvo, na tej strani pa prevladuje obrtnost in njeni krogi zahtevajo, da se obrtnih proizvodov izvaža kolikor mogoče veliko. Tu je treba iz prepira najti najkrajšo pot. In res je v novih zakonih o nagodbi nekaj temeljnih določil, s katerimi je preosnovana marsikatera stran gospodarskega prometa na novej podlagi; za bankovne in carinske reči to posebno velja

Kar je novega v bankovnem zakonu, ne stopi še v tem letu v življenje, kakor je bilo pričakovati. Do 31. decembra t. l. veljajo stara določila in še le z novim letom 1888 pokazalo se bode v življenje, da je premenjen privilegij avstro-ogerske banke. Bistveno je došlo v zakon vse tisto, kar sta vladi bili dogovorili z vodstvom banke. Banki se je razširilo področje in tako bode s 1. januvarjem v veljavo stopil novi način zalaganja za bankovce: banka sme $2^1/_2$-krat toliko bankovcev izdati, kolikor ima zaloge v kovini (v zlatu in srebru). Dosihdob imela je banka emitovati 200 milijonov goldinarjev več, nego-li je znašal zaklad kovin. Po novem načinu bode torej pravica emisije modro razširjena. Ako je n. pr. banka imela kovin za 200 milijonov goldinarjev, more po starem privilegiji izdati 400 milijonov v bankovcih, a po novem bode v istih okolnostih lahko emitovala 500 milijonov, 100 milijonov tedaj več; za teh 100 milijonov pa bode morala šteti 5 odstotkov davka, od katerega dobi avstrijska uprava 70, ogerska 30 odstotkov. S tem se nekako zabranjuje, da banka ne bode prepogosto uporabljala nove pravice. Da bode vidno, koliko tega davka se lahko od banke zahteva, v ta namen je vsaki mesec razdeljen na štiri čase, vse leto torej na 48 časov. Če potem v takem času vsota pretakajočih se bankovcev preseže zaklad kovin za več kot 200 milijonov goldinarjev, tedaj je za presežek bankovcev davka plačati $^5/_{48}$ odstotkov. Debela država za to ne bo, saj isto se vidi pri banki nemške države, katerej bankovski davek znaša le nekaj prav malega. Da bi država dobila večji del čistega dobička, ki ga ima avstro ogerska banka, to se dognati ni dalo, ker zdi se, da bi se potem sploh ne posrečil bil dogovor in zakon. (Konec prih.)

SLOVAN

prinaša v 11. številki naslednjo vsebino: I. *Anton Funtek:* Iz spominov mlade žene. XI. — II. *Mirko:* Kljukova smrt (pesem). (Dalje.) — III. Hanija. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Prevel M. Vrnilež. I. — IV. Belokranjske narodne pesmi. (V Adlešičih zapisal Š.) XVI. — V. Njekolko dumi za bl'garskata literatura. Ot Kitančeva. (Prenesel bolgarski izvornik v latinico in prevel na slovenski A. Bezenšek. — VI. Dr. Valentin Zarnik. — VII. Mihovio Pavlinović. (S podobo.) — VIII. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovanski svet. — SLIKE: Ujeti Hercegovki. — „SLOVAN" velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON"

stoji (192—53)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

7. junija.

Pri **Maliči:** Calogera, Dvornik iz Spleta. — Fuchs, Weštreigh, Singer, Blau z Dunaja. — Lazzarini vitez iz Gradca. — Murko iz Celovca. — Nagl iz Wolfsberga. — Lončarič iz Trienta. — Mattery iz Gorice.

Pri **Slonu:** Baronica Memb, Schult, Michel, Dekerš, Menkeš, Löwy, Komploier Krauš z Dunaja. — Schellen- iz Levova. — Lacheine-, Frey iz Cirkovskevasi. — Götz iz Maribora. — Kalligaritsch iz Celja. — Hofbauer iz Tržiča. Seemann iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru:** Pogačnik iz Mürzzuschlaga. — Fink iz Kočevja. — Petrovič, Vinzoni iz Italije.

Pri **avstrijskem cesarji:** Werlič iz Penzinga. Kovač iz Trnova.

Umrli so v Ljubljani:

6. junija: Marija Škofič, poštnega sluge hči, 4 leta, Marije Terezije cesta št. 18, za davico. — Marija Suhadobnik, umirovljenega kontrolorja žena, 50 let, Žabjak št. 4, za bramorico. — Evelina pl. Lazarini, zasobnica, 49 let, Gospodske ulice št. 10, za plučnico.

7. junija: Josip Petač, mestnega stražnika sin, 2½ ur es., Ulice na grad št. 10, za drisko. — Robert Žerjav, sodnikov sin, 1½ leta, Strmi pot št. 4, za božjastjo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	47	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	4	87	Surovo maslo, „	—	95
Ječmen, „	4	22	Jajce, jedno	—	2
Oves, „	3	10	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	22	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	4	71	Telečje „ „	—	52
Koruza, „	5	20	Svinjsko „ „	—	60
Krompir, „	2	50	Koštrunovo „ „	—	40
Leča, „	11	—	Pišanec	—	45
Grah, „	12	—	Golob	—	22
Fižol, „	12	—	Seno, 100 kilo	2	50
Maslo, kgr.	1	—	Slama, „ „	2	50
Mast, „	—	68	Drva trda, 4 □ metr.	6	10
Speh frišen, „	—	60	„ mehka, „ „	4	10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. junija.	7. zjutraj	737·88 mm.	12·6° C	sl. vzh.	megla	0·20 mm
	2. pop.	736·92 mm.	23·8° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	738·48 mm.	15·8° C	sl. jvz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17·2°, za 0·8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 8. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	81·85	—	gld.	81·85
Srebrna renta	„	83·—	—	„	83·—
Zlata renta	„	112·85	—	„	113·10
5% marčna renta	„	97·20	—	„	97·20
Akcije narodne banke	„	884·—	—	„	885·—
Kreditne akcije	„	286·80	—	„	286·80
London	„	127·05	—	„	127·—
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	10·08	—	„	10·08
C kr. cekini	„	5·99	—	„	5·99
Nemške marke	„	62·35	—	„	62·35
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	129	gld.	— kr
Državne srečke iz l. 1864	100	„	164	„	— „
Ogerska zlata renta 4%			102	„	75 „
Ogerska papirna renta 5%			88	„	30 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.			105	„	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	„	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			127	„	— „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice			—	„	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice			100	„	50 „
Kreditne srečke	100	gld.	176	„	75 „
Rudolfove srečke	10	„	18	„	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	107	„	25 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.			231	„	25 „

Hiša v Ljubljani

vili podobna, v 1 nadstropje, s 5 stanovanji in lepim vrtom, z vrtno lopo proda se za 8000 gold. — Natančneje pove Fr. Müller-jev anončni bureau. (426—1)

Košnja „Mesarice“

in travnika pod Rožnikom

se bo oddajala na travniku „Mesarica“ 18 delov (partov) prihodnji **ponedeljek dne 13. junija ob 9. uri zjutraj.**

(428—1) J. Rode-Dogan.

Zahvala.

Podpisano poveljništvo izreka vsem sosednim požarnim brambam: Borovniški, Horjulski, Logaški, Preserski in Vrhniški, vsem častitim drugim gostom, posebno slav. klubu biciklistov Ljubljanskih in Postojinskih, ki so nas počastili z dohodom k tomboli na korist našega gasilnega društva v 5. dan t. m., kakor tudi vsem, ki so z darovi izdatno k lepemu in ugodnemu izidu pripomogli, svojo najprisrčnejšo zahvalo. (425)

Verd, dne 6. rožnika 1887.

Ivan Železnik, tajnik. Jak. Šušteršič, poveljnik.

VALVAZOR,

dobro ohranjen, prvi del že vezan, je po nizki ceni na prodaj. — Natančneje poizve se pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (427—1)

! Darila za birmance !

Molitvenih knjig v slovenščini

velika izber po vseh cenah in v raznih vezih.

Prodajalci dobé rabat.

(429—1) **J. GIONTINI.**

Št. 9544. 424—2)

Košnja v najem!

V ponedeljek 13. dan junija t. l. dopoludne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1887 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senožetih v Latermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 5. dan junija 1887.

Neprekosljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih barvah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

spediterji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—3)

„AZIENDA“,

avstro-ogerska družba za zavarovanje življenja in rent.

avstro-ogerska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse štev. 43.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljencem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam **ne more ugovarjati.**

a) proti škodam, katere napravijo **požar ali strela,** parne ali plinove eksplozije, ali se naredé z gašenjem, podiranjem in izpraznenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopjih, tovarnah, strojih, mobiljah in vsakovrstnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodji in zalogah;

b) proti škodam, katere napravi **ogenj ali** strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki je napravi **toča** na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim **prevažanja blaga po** vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravočasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V **Budimpešti,** Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v **Gradci,** Albrechtgasse 3; v **Inomostu,** Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v **Lvovu,** Marijin trg 8, nova; v **Pragi,** Vaclava trg 54; v **Trstu,** Via St. Nicolò 4; na **Dunaji,** I., Hohenstaufengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajó pojasnila in dajó ponudbene pôle ter prospekte zastonj in vsprejemajo zavarovanja.

Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, pri JOSIPU PROSENC-i. (8 - 6)

BRATA EBERL

prodajata **najboljše** in **najcenejše**

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njijino stroko spadajoče blago. (87—92)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. LJUBLJANA.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobra in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primerno uspešnem delovanji stalne plače. — Pismena vprašanja pod **„L. N. 1867“** poslati temu listu. (70—37)

RIMSKE TOPLICE.

Štajerski Gastein.

Kopelna sesija se je začela 1. maja.

Močne akrathotherme s 30—31° R. Kot dopolnenje k kopelnemu zdravljenju massage in električno zdravljenje. velik bassin, nove elegantne marmorne, separatne kopelne banje, veličastno podnebje, obširna senčnata sprehajališča itd. itd. Izvrstna postrežba. V maji in septembru precej znižane cene. Kopelni zdravnik gospod zdravstveni svetnik **dr. H. Mayrhofer,** operatér.

Od 1. maja ostajajo dnevni brzovlaki v Rimskih Toplicah.

Prospekti na zahtevanje zastonj. (398—2

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim p. n. kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov

lastnega izdelka, iz **solidnega blaga,** moderno narejenih in **po nižjih cenah,** kakor se dobivajo solnčniki **slabše baže, ki se od drugod uvažajo;** potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: **bombaž, alpacca, cloth, botany, pol svila, svila, double-face-svila** itd., ravno tako na navadnih, kakor na **patentovanih avtomatnih stojalih,** ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami, **po najnižjih cenah.**

Specijalitete dežnikov: patentovani samootvorni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanija ali **pa z zlatim stojalom** so vedno v zalogi.

Dežniki se kaj hitro in ceno **na novo prevlačijo** ali **popravljajo,** ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem. Prekupcem pošlje se na zahtevanje **obširne cenilnike.**

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,

v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (215—8)

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

(29—22)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje. Harlandska preja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.